

PROIECT

GUVERNUL ROMÂNIEI

Ordonanță de urgență

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit

Având în vedere obligațiile ce revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Aranjamentului stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional, convenit prin Scrisoarea de intenție transmisă de autoritățile române, semnată la București, la 24 aprilie 2009 și prin Decizia Consiliului Director al Fondului Monetar Internațional, din 4 mai 2009, precum și prin Scrisoarea suplimentară de intenție, semnată de autoritățile române la data de 8 septembrie 2009 și prin Decizia Consiliului Director al Fondului Monetar Internațional, din 21 septembrie 2009 și luând în considerare faptul că aceste obligații constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, fiind necesară adoptarea modificărilor până la data de 31 martie 2010,

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic - Ordonanța Guvernului nr.10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84, din 30 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.278/2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (3) se introduce un alineat nou, alineatul (4) cu următorul cuprins:

”(4) Recursul împotriva hotărârii prin care s-a dispus deschiderea procedurii se poate declara în 5 zile de la comunicarea hotărârii. Recursul primește termen de judecată în 48 de ore de la

înregistrarea acestuia și se judecă în regim de urgență . Hotărârea atacată nu poate fi suspendată de instanța de recurs.”

2. La articolul 5, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

”b) inventarierea bunurilor instituției de credit debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor, aplicarea sigiliilor la deschiderea procedurii falimentului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;

3. La articolul 5, litera n), punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

”2. vânzarea de bunuri, cum ar fi: clădiri, terenuri, valori mobiliare, operațiuni de lichidare ce se realizează cu respectarea prevederilor secțiunii a 7-a "Falimentul" a cap. III din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;”

4. Articolul 6, se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 6. - (1) În îndeplinirea atribuțiilor lor, judecătorul-sindic și lichidatorul pot cere și punctul de vedere al Băncii Naționale a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere bancară, privitor la orice aspecte de natură bancară. Banca Națională a României poate transmite judecătorului-sindic și lichidatorului, pe tot parcursul procedurii falimentului, punctul său de vedere sau informațiile pe care le consideră relevante, ori de câte ori consideră necesar.

(2) Comitetul creditorilor poate introduce acțiuni pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial făcute de instituția de credit debitoare în dauna creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de lichidator.

(3) După deschiderea procedurii, adunarea generală a acționarilor numește un reprezentant, care va acționa în numele ei până la închiderea procedurii.”

5. La articolul 7, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

” (3) Judecătorul-sindic va stabili prin hotărârea de deschidere a procedurii falimentului cuantumul remunerației lichidatorului, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.”

6. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.11 – (1) Procedura falimentului începe pe baza unei cereri introduse de către instituția de credit debitoare sau de creditorii acesteia ori de Banca Națională a României.

(2) Cererea instituției de credit debitoare sau a creditorilor acesteia va fi însoțită de aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(3) Banca Națională a României poate respinge solicitarea instituției de credit debitoare sau a creditorilor acesteia atunci când apreciază că aceasta nu se află în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită la art. 2 alin. (1) lit. h) pct. 1 sau/și 2. În acest caz, Banca Națională poate decide instituirea administrării speciale, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile legale pentru instituirea acestei proceduri.

(4) Hotărârea Băncii Naționale a României de aprobare sau de respingere a solicitării va fi motivată.”

7. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.12 – (1) Instituția de credit debitoare aflată în stare de insolvență, astfel cum aceasta este definită la art. 2 alin. (1) lit. h) pct. 1 sau/și 2, este obligată să adreseze tribunalului o cerere pentru a fi supusă prevederilor prezentei ordonanțe, în termen de maximum 30 de zile de la data la care a intervenit starea de insolvență.

(2) În prealabil, instituția de credit debitoare este obligată să solicite Băncii Naționale a României, în termen de maximum 10 zile de la data la care a intervenit starea de insolvență, aprobarea prealabilă pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii falimentului

(3) Banca Națională a României se pronunță asupra solicitării în termen de 10 zile de la data primirii acesteia, prin hotărâre motivată.

(4) În termen de maximum 10 zile de la data primirii aprobării prealabile de la Banca Națională a României pentru introducerea cererii de deschidere a procedurii falimentului, instituția de credit debitoare este obligată să adreseze tribunalului cererea pentru a fi supusă prevederilor prezentei ordonanțe.

(5) Prevederile pct. 1 "Cererea debitorului" al secțiunii 1 din cap. III "Procedura" din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător instituției de credit debitoare. În cazul în care Banca Națională a României respinge solicitarea instituției de credit debitoare nu vor fi aplicabile prevederile art.143 alin.1 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.”

8. Articolul 13 se modifică și vor avea următorul cuprins:

”Art. 13. - (1) Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere, în condițiile prevăzute la art. 31 alin. (1) și (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, împotriva unei instituții de credit debitoare care nu a onorat integral o astfel de creanță pe o perioadă de cel puțin 30 de zile lucrătoare de la scadență, în cazul caselor centrale ale cooperativelor de credit, inclusiv în cazul cooperativelor de credit afiliate la acestea, respectiv pe o perioadă de cel puțin 7 zile lucrătoare de la scadență, în cazul celorlalte instituții de credit.

(2) Creditorul nu va putea introduce cererea fără să facă dovada aprobării prealabile de către Banca Națională a României a introducerii cererii de deschidere a procedurii falimentului. Banca Națională a României se pronunță asupra solicitării creditorului în termen de 10 zile de la data primirii acesteia, prin hotărâre motivată.”

9. La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 26. - (1) Prevederile cap. III secțiunea a 7-a "Falimentul" din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica în mod corespunzător și procedurii falimentului instituțiilor de credit, cu excepția art. 123.”

10. Articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 28. - După aprobarea de către judecătorul-sindic a modalității de lichidare prevăzute la art. 5 lit. n) pct. 1, lichidatorul organizează imediat, în situația în care modalitatea de lichidare aprobată prevede, negocierea privind tranzacția de cumpărare de active și asumare de pasive; în acest scop, lichidatorul organizează o ședință de informare cu toate instituțiile de credit considerate eligibile pe baza evaluării prealabile a Băncii Naționale a României care va avea în vedere efectele tranzacției asupra situației financiare a instituției de credit achizitoare și a capacității sale de a se conforma cerințelor prudențiale, în vederea prezentării condițiilor și termenilor negocierii. Prealabil ședinței de informare, lichidatorul semnează cu toate instituțiile de credit prezente la ședință un acord de confidențialitate, prin care acestea se angajează să păstreze, în condițiile legii, secretul profesional cu privire la informațiile din cererea de ofertă referitoare la instituția de credit aflată în stare de faliment ce urmează a face obiectul negocierii.”

11. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 32. - În cel mai scurt timp, lichidatorul analizează ofertele primite și alege, pe principiul costului minim presupus și cu aprobarea Băncii Naționale a României care va avea în vedere și criteriul prevăzut la art.28, oferta instituției/instituțiilor de credit ofertante cu care urmează să se încheie convenția de cumpărare de active și asumare de pasive.”

12. Articolul 36 se abrogă.

13. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

” Art. 38. - Creanțele vor fi plătite în lei, în cazul falimentului, în următoarea ordine:

1. taxele, timbrele și orice alte cheltuieli aferente procedurii falimentului, inclusiv cheltuielile necesare pentru conservarea și administrarea bunurilor din averea instituției de credit debitoare, precum și plata remunerației persoanelor angajate în condițiile legii, inclusiv a lichidatorului;
2. creanțele rezultate din depozitele garantate, inclusiv cele ale Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar rezultate din plata compensațiilor către deponenții garantați, precum și creanțele izvorâte din raporturi de muncă pe cel mult 6 luni anterioare deschiderii procedurii;

3. creanțele rezultând din activitatea debitorului după deschiderea procedurii;
4. creanțele bugetare, creanțele Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar altele decât cele menționate la pct.2, precum și creanțele Băncii Naționale a României decurgând din credite acordate de aceasta instituției de credit;
5. creanțele decurgând din operațiuni de trezorerie, din operațiuni interbancare, din operațiuni cu clientelă, din operațiuni cu titluri, din alte operațiuni bancare, precum și din cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, precum și alte creanțe chirografare;
6. creanțele subordonate, în următoarea ordine de preferință: a) creditele acordate persoanei juridice debitoare de către un asociat sau acționar deținând cel puțin 10% din capitalul social; b) creanțele izvorând din acte cu titlu gratuit;
7. creanțele acționarilor instituției de credit în faliment, respectiv creanțele membrilor cooperatori ai cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit în faliment, derivând din dreptul rezidual al calității lor, în conformitate cu prevederile legale și statutare.”

14. La articolul 43, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 43. - (1) Procedura falimentului va fi închisă de judecătorul-sindic, la solicitarea lichidatorului, printr-o hotărâre de închidere, atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea instituției de credit în faliment au fost distribuite și când fondurile nereclamate de către cei îndreptățiți, în termen de 90 de zile de la data raportului final, au fost depuse de lichidator la Trezoreria Statutului , iar extrasul de cont va fi depus la judecătorul-sindic. Hotărârea va fi comunicată în scris sau prin presă, în cel puțin două ziare de circulație națională, tuturor părților implicate.

15. La articolul 57, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 57. - (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.”

Prim-Ministru
Emil Boc

Contrasemnează:
Ministrul finantelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu

București, _____ 2010.

Nr. ____.